

شروع ۾ ايشور سڄو سنسار پيدا ڪريا.
جهان ڏينهان ۾ اوئي ڌرتي آن آڪاس پيدا ڪريو.

پهلڪو ڏينھ

جت ڪت رڱو پاڻي آن اندارو هتو.
پاڻي آن انداري بنا پيڄو ڪينھ ڪو هتو.

— 1 —

پڇي ايشور سوجهرو ٺاهيو.
ايشور سوجهرو ڏيکي خوش ٿيو.

اوئي سوجهري رو نان ڏينھ رکيو،
آن انداري رو نان رات رکيو.

اي ڪم ايشور پهلڪي ڏينھ ڪريو.

— 2 —

پيجو ڏينھ

پيجي ڏينھ ايشور آڪاس ٺاهيو.
آڪاس ٺاهڻ ري ڪري
ميھ رو پاڻي آن ڌرتي رو پاڻي
ڌار ڌار ٿي ڳيا.

اي ڪم ايشور پيجي ڏينھ ڪريو.

— 3 —

ٽيجو ڏينھ

ٽيجي ڏينھ ايشور سمنڊ ٺاهيا.
اُوئي ڌرتي پڻ ٺاهي.
اُوئي ڏينھ ايشور سمنڊ آن ڌرتي ٺاهيا.

او آڀرو ڪم ڏيکي خوش ٿيو.

— 4 —

اُوئي ڏينھ ايشور هيڪ پيجو ڪم ڪريو.
اُوئي سجان نمونان را وڻ ٺاهيا.
اُوٺان ۾ ميوات واڙا هتا.
ايشور ڌان را پوتا پڻ ٺاهيا.

اي سجو ڪم ايشور ٿيڃي ڏينھ ڪريو.
او آڀرو ڪم ڏيڪي خوش ٿيو.

— 5 —

چوٿو ڏينھ

چوٿي ڏينھ ايشور سُورج آن چنڊر ٺاهيا.
اُوئي ڪهيو،
'جڪو سُورج آن چنڊر آهين،
او ڏينھان نا، سالان نا،
آن خاص مُندان نا چٿين ڪرسين.
او دُنيا تي سوجهرو پڻ ڪرسين.'

— 6 —

اُوئي ڏينھ ايشور تارا پڻ ٺاهيا.
ايهڙي نموني چوڻي ڏينھ
ايشور سورج، چندر آن تارا ٺاهيا.

او آڀرو سڄو ڪم ڏيکي خوش ٿيو.

— 7 —

پنچون ڏينھ

پنچين ڏينھ ايشور پاڻي را جناور ٺاهيا.
اُوئي ننڍين مڇين آن وڏين مڇين ٺاهين.
اُوئي ڏينھ ايشور

سڄان نمونان را پکي پڻ ٺاهيا.
اُوئي ننڍا پکي آن وڏا پکي ٺاهيا.
اي ڪم ايشور پنچين ڏينھ ڪريو.

او آڀرو ڪم ڏيکي خوش ٿيو.

— 8 —

چھون ڏينھ

چھين ڏينھ ايشور ايهڙا جناور ٺاهيا
جڪو ڌرتي تي رهين ٿا.

اُوئي هرڻ ٺاهيا آن شينھ ٺاهيا.
اُوئي ننڍا جناور آن وڏا جناور ٺاهيا.
اُوئي سجان نمونان را جناور ٺاهيا.
او آڀرو ڪم ڏيکي خوش ٿيو.

— 9 —

اُوئي ڏينھ ايشور هيڪ پيجو ڪم ڪريو.
اُوئي هيڪ خاص ڪم ڪريو.
اُوئي هيڪ ماڙهو ٺاهيو،
آن هيڪ ڏوسي ٺاهي.
او ماڙهو آن ڏوسي ايشور جيھڙا هتا.

— 10 —

اُوٿان ري وس ۾ ايشور
سجا جناور، مچين آن پکي رکيا.
آن کاڌي سارون ايشور اُوٿان نا
سجان نمونان رو ڏانَ آن ميوات ڏني.

اي سجو ڪم ايشور ڇهين ڏينھ ڪريو.
او آڀرو سجو ڪم ڏيکي ڏاڍو خوش ٿيو.

— 11 —

ايهڙي نموني ايشور سجو سنسار پيدا ڪريو.

ستون ڏينھ

ستين ڏينھ
ايشور ٻيجو ڪوئي ڪم ڪريو.
او آڀرو سجو ئي ڪم ڪري رهيو تو.
ايئي ڪري ايشور
اوئي ڏينھ نا پويتر ڏينھ ٺاهيو.

— 12 —

پهلڪي ماڙهو رو نان آدم هتو،
آن پهلڪي ڏوسي رو نان حوا هتو.

ايشور ايتان نا

هيڪي ناهوڪي باغ ۾ رکيا.

اوئي آدم نا ڪهيو،

'تون ايئي باغ ري سنپال ڪر.'

باغ ۾ نڪو ڪنٽا نڪو ڪانڊيرا هتا،

تو آدم سارون باغ ري سنپال سڪي ٿيسي.

— 14 —

اوئي باغ ري وچ ۾ ٻه خاص وڻ هتا.

ايتان وٿان مان هيڪي ري باري ۾

ايشور آدم آن حوا نا اين ڪهيو،

'ايئي رو ميوو متان ڪايا.

جي اوهين ڪاسو، تو اوهين مري جاسو.

پڻ پيجان سجان وٿان رو ميوو پلين ڪايا.'

تو او پيجان سجان وٿان رو ميوو ڪاڻ لگا.

پڻ اوئي هيڪي وڻ رو ميوو ڪو کاتا.

— 15 —

اُوئي باغ ۾ سجان نمُونان را جناور هتا،
آن او سجا ئي آدم آن حوا پيڙا سنپ ۾ رهتا.

پڻ نانگ جڪو هتو،
او سجان جناوران مان گهڻو چالاڪ هتو.

— 16 —

هيڪ ڏينھن نانگ ڏوسِي وٽ آيو. اُوئي ڪهيو،
جي اوهين اي ميوو ڪاسو،
تو اوهان نا خاص سمجھ جڙسي.
آن اوهين پڪ سين ڪنهي مرو.

پڻ نانگ ڪوڙ ڪريو.
ايشور آدم آن حوا نا اگي ڪهيو تو ته
'جي اوهين اي ميوو ڪاسو،
تو اوهين پڪ سين مري جاسو.

— 17 —

نانگ ري وات سنپڙي ڏوسي وڻ نا جويو.
 او سوچڻ لڳي ته،
 'ميوو ڪاڻ ۾ سٺو لڳسي.
 آن ڏيڪڻ ۾ ڪتو ئي ٺاهو ڪو لڳي تو.
 آن مٺا خاص سمجھ پڻ جڙسي.'

تو اُوئي ڪي ڪريو؟
 اُوئي وڻ مان هيڪ ميوو توڙي کاڌو.

— 18 —

آپ ميوو ڪائي
 پڇي اُوئي آپري ڏئي نا پڻ ڪينھڪ ڏنو.
 ڏئي انڪار ڪو ڪريو.
 اُوئي ميوو ليو آن آپ پڻ کاڌو.

ايهڙي نموني اُوٺان پيان جٽان
 نانگ ري وات مڃي،
 آن ايشور رو حڪم توڙيو.

— 19 —

اُوئي ڏينھ وِرانڊ رو
ايشور باغ ۾ ڦريو پي.

جڏھين آدم آن حوا
ايشور ري هلڻ رو آواز سنڀريو،
تڏھين او پهاجي ڳيا،
آن ايشور سين لڪي ڳيا.

— 20 —

ايشور آدم سين پڇيو،
'جڪي وڻ ري باري ۾ مين اڳي ڪهيو تو ته
اُوئي رو ميوو متان ڪايا،
تين او ڪاڏو آهي يا نه؟'

آدم ڪهيو، 'ڏوسي مينا ڏنو، آن مين ڪاڏو.'

— 21 —

تڏهين ايشور اوتان نا سزا ڏني.
 اوئي ڪهيو،
 'هي ڪنٿا آن ڪانڊيرا لگسين.
 تين سارون ڪيتر رو ڪم ڏڪيو ٿيسي،
 آن اوهين ٻئي
 پيري ۾ ڪنڪ ٿي مري جاسو.'

— 22 —

پچي ايشور اوتان نا باغ سين ٻاهر ڪڍيا،
 آن باغ ري گهٽي تي چوڪي ڏين سارون
 فرشتا پيچاريا.
 ايشور اُت هيڪ ٻڙتل تلوار پڻ رکي.

ايهڙي نموني آدم آن حوا
 وڙي باغ ۾ جائي ڪو سگهيا.

— 23 —

**God Creates the Heaven
 and the Earth**

Publisher:

New Foundations, Karachi

2nd Edition Feb. 1999

ايشور رو
 ڌرتي آن آڪاس
 ٺاهڻ